

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prospeh
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, hrvaškem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 10 Din, 7 L, 60 am. cts., 2·50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din, 9·20 L, 80 am. cts., 3·10 Š. — Naročila in milodare naslavljajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA

LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via del' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA: Pismo sv. Kongregacije za širjenje vere. — Dragim čitateljem in dobrotnikom. — Zmagoslavje presv. Euharistije na kongresu v Kartagi. — Za naše ljube malčke v Pofaderju. — Teško delo. — Peter Klaver Minazi. — Katekizem za zamorčke. — Klobuk — za stradajoče. — Uslišane molitve. —

Darovi.

Od 1. do 30. aprila 1930.

Za afr. misijone v splošnem: Din 8.410·30; L 196.—; Š 98.—.

Za sv. maše: Din 227.—.

Za stradajoče: Din 852.—; L 9·30; Š 13.—.

Za gobavce: Din 80.—; L 6.—; Š 20.—.

Za odkup sužnjev: Din 2.760.—, L 458.—.

Za botrinske darove: Din 2.172; Š 25.—.

Za zamorčke: Din 590·50; L 15.—.

Za katehiste: Din 1.320.—.

Za semeniščnike: Din 100.—; L 400.

Za kruh sv. Antona: Din 2.628·50; L 36.—; Š 55.—.

Za misijonsko zvezo: Din 189.—; L 158.—; Š 107·50.

Za otroško zvezo: Din 5.—.

Za mašno zvezo: Din 1.830.—.

Za afriški tisk in katekizem: Din 2.095·20; Š 11·70.

Za določene namene: Š 14·50.

Za določene misijone: Din 1.780.—.

Za rože sv. Terezike: Din 1.154.—.

Iz nabiralnikov: Din 650·90.

Za Klaverjevo družbo: Din 915·70; L 8.—.

Prispevki podpornikov in udeležencev: Din 53.—.

Po upravi „Glasnika presv. Srca“ Din 100.— za afr. mis.; delavke tobačne tovarne po nabiralniku Din 113.—. Po zakristiji cerkve Srca Jezusovega: botrinski dar „Jožef“ Din 90.—, za kruh sv. Antona Din 25.—, za afr. misijone Din 10; nabrano v Vojniku, za zamorčke Din 100.—.

Tisočkrat „Bog povrni“ vsem blagim dobrotnikom!

Pismo sv. Kongregacije za širjenje vere.

Sv. Kongreg. za širjenje vere.
Protokol št. 2498/30

Rim, 23. junija 1930

Gospa grofica!

Točno mi je došel list Vašega blagorodja z dne 6. t. m. in priloženi izkaz miloščin, katere je Družba sv. Petra Klaverja porazdelila med afriške misijone leta 1929.

Iz njega sem povzel, na moje veliko veselje, da so bili v pretečenem letu prejemki, kakor tudi število v domačem jeziku tiskanih knjig zdatno večji kot v prejšnjem letu.

Veselim se z Vami in z vsemi člani te velezaslužne družbe, ki s posebno gorečnostjo razvijajo vso svojo delavnost za procvit tega plemenitega podjetja, ki je tako velike koristi za sv. afriške misijone.

Želim, da bi Gospod obilno rosil svoje milosti na Vaše delo in isto Vaših sotrudnic ter blagoslavljam iz vsega srca V. B., celo Družbo in vse one, ki sodeljujejo v njen procvit.

Vašemu blagorodju vdani služabnik

G. M. Card. v. Rossum,
pref.

† Franc Marchetti Selvagiani
knezoškof v Selenciji, tajnik.

Gosp. grofici Mariji Falkenhayn,
vrhovni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja.

Dragim čitateljem in dobrotnikom.

Pričujoča številka Odmeva bi morala iziti v slavnostni obleki: morala bi proslaviti veliki dogodek, ki se je od 7. do 12. maja vršil na afriških tleh, namreč 30. mednarodni evharistični kongres v Kartagi, domovini sv. Avguština. V zadnji številki je prinesel Odmev blagoslov sv. Očeta vsem dobrotnikom misijonov in zlasti Družbi sv. Petra Klaverja. Ta blagoslov, ki je izražen z očetovskimi, blagimi besedami, je krona vseh poročil o evharističnem kongresu in je po besedah sv. očeta „plačilo in krepilo“ tistim, ki so se kongresa mogli le v duhu udeležiti s prispevki molitev in daril za natis knjig za afriške misijone in novospreobrnjene.

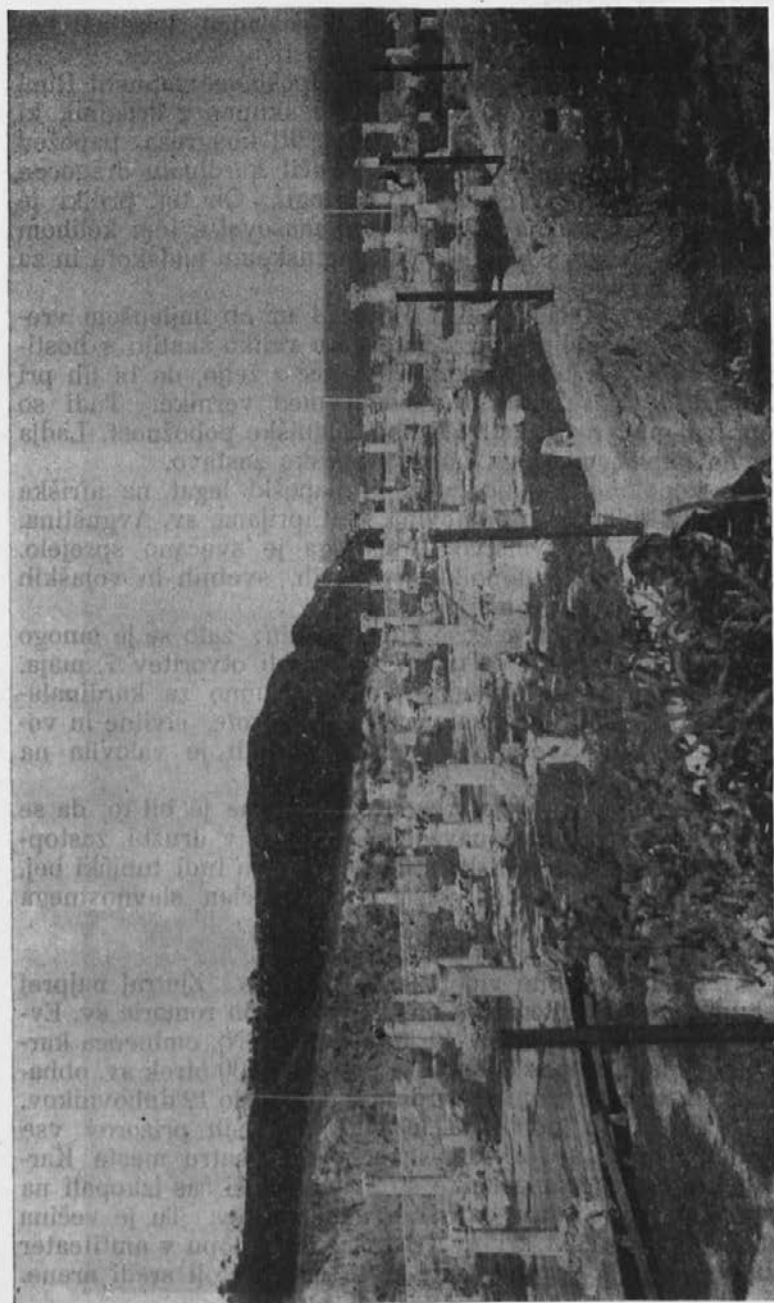
Kar so naši dobrotniki storili za misijone, to je zapisano v knjigi življenja. Kongres, ki se je vršil na afriških tleh, jim je v veliko tolažbo. Brez dvoma pa želijo pomagati Bogu Kristusu še do večjih zmag in triumfov v tem delu sveta; zato bodo svoje delo podvojili in stali v prvih vrstah bojevnikov zoper paganstvo. Celo svoje življenje bodo postavili na tehtnico, ako bo treba. Bog blagoslovi naše prizadevanje!

Zmagoslavje presv. Evharistije na kongresu v Kartagi.

(Po poročilu „Osservatore Romano“.)

„Čakala je še Afrika, ta ogromni del svetá, ki krije v sebi toliko skrivnosti in goji toliko lepih nad. Treba je bilo, da tudi Afrika pride na vrsto in zdrsne na kolena pred sv. hostijo, zato da se bo moglo reči, da je že ves svet slavil evharističnega Boga. Kar smo komaj upali, to je postalo resnica.

Razvaline bazilike sv. Ciprijana v Kartagi.

Tako se je izrazil papežev odposlanec, kardinal Lépicier, ko je otyarjal 7. maja evharistični kongres.

V jutro 5. maja je papežev odposlanec zapustil Rim. Večer poprej je prejel od sv. očeta skupno z drugimi, ki so se imeli po želji sv. očeta udeležiti kongresa, papežev blagoslov. Obenem je sv. oče izročil kardinalu dragocen kelih za škofijsko cerkev v Kartagi. Ob tej priliki je sv. oče rekel, da je to jutro sam maševal s tem kelihom in prosil Boga za blagoslov kartaginskemu nadškofu in za srečen izid kongresa.

Po morju se je vozil legat 24 ur ob najlepšem vremenu. V Neapolju so izročili legatu veliko škatljo s hostijami, ki so jih bile spekle redovnice z željo, da bi jih pri kongresu konsekriral in razdelil med vernike. Tudi so opravili na krovu ladje ljubko majniško pobožnost. Ladja je na najvišjem drogu nosila papeško zastavo.

Popoldne 6. maja je stopil papeški legat na afriška tla. To so bila tla in domovina sv. Ciprijana, sv. Avguština, Tertulijana. Prebivalstvo Tunisa ga je svečano sprejelo. Navzoči so bili zastopniki cerkvenih, svetnih in vojaških oblasti in mnogo romarjev.

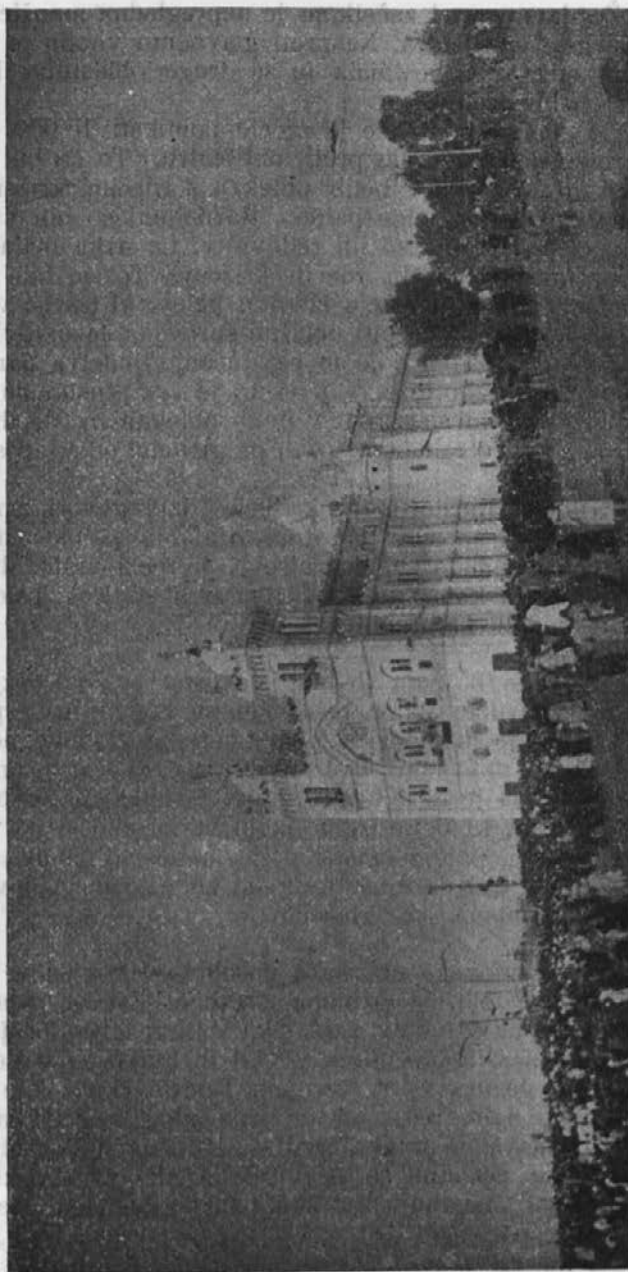
Stari Kartago je le še kup razvalin; zato se je mnogo sej kongresa vršilo v Tunisu, tako tudi otvoritev 7. maja. Pred katedralo so postavili veliko tribuno za kardinala-legata, za ostale kardinale, nadškofe, škofe, civilne in vojaške oblasti. Nepregledna množica ljudi je valovila na trgu pred katedralo.

Poseben dogodek v zgodovini izloma je bil to, da se je med slavnostnimi navzočimi nahajal v družbi zastopnika Francoske in nadškofa kartaginskega tudi tuniški bej, Nj. veličanstvo Ahmed paša bej, kot član slavnostnega odbora kongresa.

* * *

8. maja je bilo videti lepih prizorov. Zjutraj najprej skupno sv. obhajilo otrok, malih vitezov in romaric sv. Evharistije. Med sv. mašo, ki jo je daroval Nj. eminenca kardinal Hlond, primas Poljske, je prejelo 5.000 otrok sv. obhajilo. Pri razdeljevanju je kardinalu pomagalo 12 duhovnikov.

Tisti dan popoldne je bilo najlepših prizorov vse polno. Vršila se je slovesnost v amfiteatru mesta Kartage. Zgodovinske ostanke so šele novejši čas izkopali na pobudo Belih očetov, afriških misijonarjev. Tu je večina mučnikov prelila kri za Kristusa. Pri vstopu v amfiteater zagledaš najprej velik križ, ki še danes stoji sredi arene.

Katedrala v Kartagi.

Zaključno kongresno sestanje. Pri postavljanju ohranja.

Že davno pred začetkom je nepregledna množica napolnila lože amfiteatra. Nasproti glavnemu vhodu je stala tribuna za legata kardinala in za druge oblastnike in pa za 200 Belih očetov.

Na glas trobente se je začelo pomikati 15.000 otrok iz kartaginske katedrale proti amfiteatru. To so bili mali križarji in križarke v belih oblekah z rdečim križem na prsih, v rokah pa dolge palme. Razdeljeni so bili v skupinah po sto; vodile so jih redovnice. Le neka mala skupina ni imela palm in rdečih križcev. To so bile male mohamedanske princezinje iz rodu bejev, ki hodijo v šolo Belih sester. Želele so biti deležne sprevoda Jezusu v čast.

Zdaj pa: otroci pojo in navdušenje ljudstva narašča, čim bolj se polnijo lože. V pičli uri je ves prostor natrpan z ljudmi: v areni so otroci v belih oblekah in rdečih križih s palmami v rokah; v ložah pa gledalci od vseh strani sveta.

P. Barra, apostol malih križarjev, izpregovori. Spomni se junakov, ki so si v tej areni pridobili palmo zmage: Perpetua in Felicita, nebroj otrok*, in cela vrsta drugih mučnikov. Na koncu je bil blagoslov s sv. Reš. Telesom, ki ga je podelil kardinal-legat.

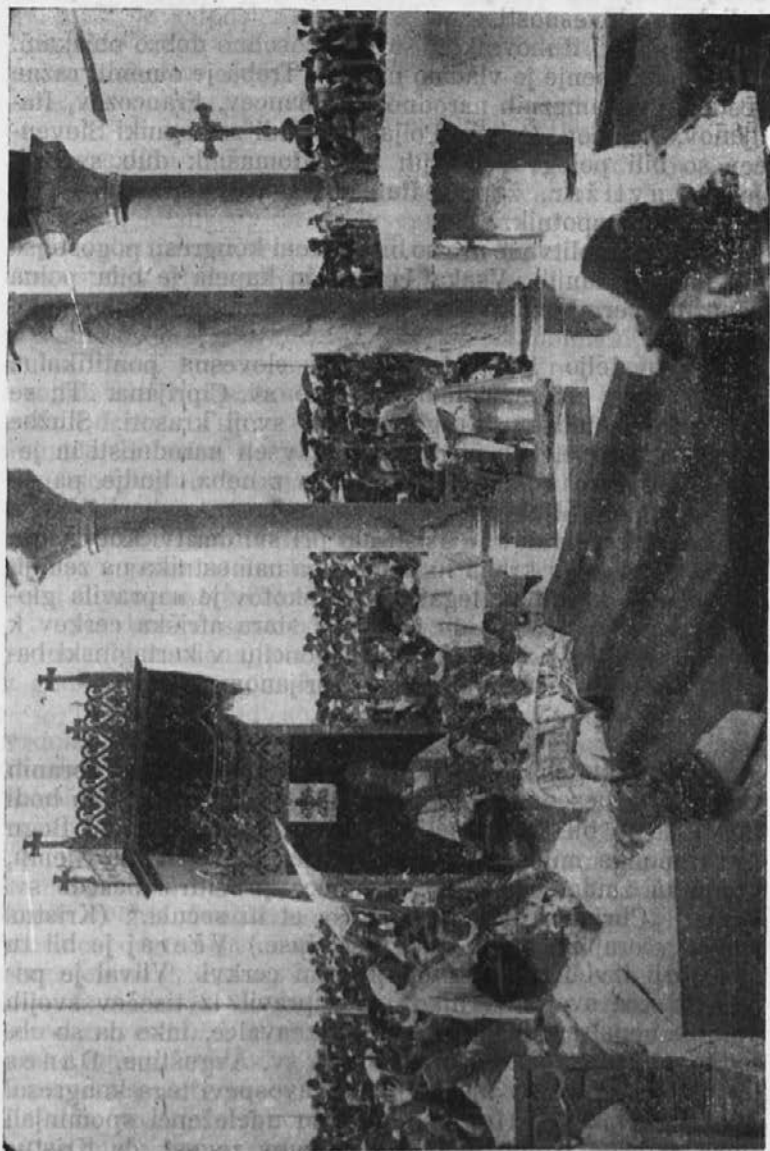
* * *

Dopoldne 9. maja je bila slovesna služba božja na razvalinah Bazilike Maior, posvečeni sv. Feliciti in Perpetui. Udeležila se je množica polna vere in globoke pobožnosti. Krona dneva je bil sestanek mož zvečer v amfiteatru. Zbralo se je 30.000 mož, vsak je imel gorečo bakljo v roki: prizor, ki ti ne izgine iz spomina, ako si ga videl. Najprej govori, potem moško petje, naposled tihota. Kardinal Berdier dvigne monštranco in nebeški blagoslov rosi z neba na ginjena srca klečečih.

* * *

Tudi škofovske sv. maše v soboto 10. maja v amfiteatru se je udeležila ogromna množica. Zvečer tega dne se je zbrala na griču sv. Ludovika v Birzi mnogobrojna in pestra množica, toda enotna v veri in ljubezni: v veri in ljubezni do Jezusa v sv. Rešnjem Telesu. Govoril je akademik gosp. Lojz Bertrand in proslavljal starokrščansko Atriko. Opisoval je mučeništvo sv. Felicite in Perpetue in sv. Ciprijana. Spomnil se je zvezde Afrike, sv. Avgušтина, in njegovega delovanja kot škofa in cerkvenega učenika.

* Rimski zapiski mučnikov navajajo tudi otroke, ki so bili mučeni v Kartagi.

Zaključno kongresno slavlje. Pri pontifikalnem obredu.

Znak zborovanja na kongresu je bila živa pobožnost in gorško navdušenje. Značilno in razveseljivo za prijatelje

misijonov je obnašanje nevernikov, ki so čudeč se opazovali lepe slovesnosti.

Sestanki duhovnikov so bili posebno dobro obiskani. Sveto navdušenje je vladalo na njih. Treba je omeniti razne sestanke posameznih narodnosti: Špancev, Francozov, Italijanov, Nemcev, Čehov, Poljakov. Tudi zastopniki Slovencev so bili poleg; vodil jih je zlatomašnik dub. svetnik Jožef Lavtižar, župnik Rateče-Planica, znani slovenski pisatelj in popotnik.

Nočne molitvene ure so bile na tem kongresu pogostejše kot na dosedanjih. Vsaka cerkev in kapela je bila polna pobožnih vernikov, ki so se pobožno bližali mizi Gospodovi.

* * *

V nedeljo 11. maja je bila slovesna pontifikalna služba božja na razvalinah bazilike sv. Ciprijana. Tu se je razvila katoliška liturgija v vsej svoji krasoti. Službe božje se je udeležilo 50 tisoč ljudi vseh narodnosti in jezikov. Afriško solnce je pripekalo z neba, ljudje pa so vstrajali polni ljubezni in navdušenja za evharističnega Jezusa. 7 kardinalov je asistiralo pri sv. daritvi kot častna straža nebeškega kralja in njegovega namestnika na zemlji. Navzočnost kardinala-legata in 80 škofov je napravila globok vtis. Bilo je, kot da je vstala stara afriška cerkev k novemu življenju in se zbrala h koncilu v kartaginski baziliki s svojim načelnikom sv. Ciprijanom v sredi.

Besede kardinal-legata.

Pri evangeliju se je obrnil kardinal-legat do zbranih vernikov z besedami: „Benedictus Deus!“ (Zahvaljen bodi Bog!) To je bil klic veselja in hvaležnosti. Zahvala Bogu za premnoge milosti ob kongresu, čast in zahvala Njemu, kralju in zmagovalcu. Nj. eminenca je citiral besede sv. Pavla: „Christus heri, hodie, ipse et in secula.“ (Kristus danes včeraj in kakor tudi vse čase.) Včeraj je bil tu naš božji Izveličar pri svoji prvotni cerkvi. Vlival je pogum v srca svojih vernikov in napravil iz tisočev svojih zvestih neustrašene junake in spoznavalce, tako da so obrodila prizadevanja sv. Ciprijana in sv. Avguština. Danes je tu naš Izveličar; njemu done slavospevi tega kongresa. Tudi jutri bo še tu, ko se bodo udeleženci spominjali zmag svojega Kralja in ponesli domov zavest, da Kristus zmaguje. Na desnici božji sedi Jezus in čaka na nas. On sam bo naše plačilo in nam bo dal palmo zmage. Kardinal-legat je sklenil z besedami: „Hvala bodi Bogu za toliko

dobrot in v zahvalo naj mu bo darovana ta daritev.“ Po sv. maši je odposlanec podelil vsem navzočim papeški blagoslov z izrazom veselja, da ga more deliti baš na predvečer godu sv. očeta.

Velika evharistična procesija.

Popoldne ob pol 4. se je zbralo 80 tisoč ljudi na griču sv. Ludovika in se uvrstilo v veliko evharistično procesijo. Mislil si, da se je vzbudila starodavna Kartago iz razvalin in zaživela novo življenje, tako, kot jo je nekoč Avguštín v duhu gledal naprej.

Vrhu griča se v solncu blešči kartaginska katedrala s seminarjem Belih očetov. Od tu se pomika veličastna evharistična procesija. Na čelu gredo otroci raznih šol s svojimi učitelji; potem društva in bratovščine in odposlanci raznih držav: Tunis, Algerija, Francoska, Italija, Amerika, Kanada, Nemčija, Poljska, Češka, Španija, Jugoslavija. Potem slede tisoči duhovnikov v mašnih oblekah, kleriki Tunisa, dolge vrste redovnikov, prelatov in kardinalov. Najsvetejše nosi kardinal-legat v krasni monštranci. Kardinali so vsi v polnem rimskem ornatu. Tudi višji civilni in vojaški dostojanstveniki so obilno zastopani.

Na koncu spreveda slede udje komiteja za mednarodne evharistične kongrese in velika četa Belih očetov z godbo, ki spremlja slovesnost in obred procesije.

Dolgi sprevod se pomika v senci pisanih zastav vzdolž hriba in zavije proti zahodu proti razvalinam amfiteatra. Tu blagoslavlja nebeški Kralj areno, ki je bila nekoč prepojena s krvjo mučencev. Njegovo kraljestvo je večno in je preživelo že največje viharje.

Potem odhaja procesija počasi po hribu navzgor. Pred katedralo z dvema stolpoma je zadnji blagoslov. Kardinal-legat dvigne monštranco in zapoje Te Deum. Klečeča množica odgovarja enoglasno in ubrano. Potem še kratek slovesen molk -- monštranca blagoslavlja klečečo množico.

Iz molka se dvigne melodija: Ave maris stella (Zdrava morská zvezda). Vsa nepregledna množica poje, da odmeva preko morskih valov, v katere se pogreza zahajajoče solnce. Velikanska zlata krona odseva na zahodu.

Že posega mrak preko hriba sv. Ludovika. Množica še ne more domov in prepeva sv. pesmi. Tisoče lučk zažari spodaj v Kartagi, drugi tisoč tam preko Tunisa . . . Nepozaben mi ostane zmagoslavni pohod sv. Evharistije v Kartagi!

Za naše ljube malčke v Pofaderju.

Piše P. Tuneman, oblat sv. Frančiška Saleškega na reki Oranje.

Pokoren želim svojega predstojnika, apostolskega vikarja škofa Simona, sem tukaj ustanovil malo sirotišnico. Bilo je res potreba, kajti v okolici, kjer leži misijon, so posestva, kjer belokožci, Buri, goje živinorejo in ovce. Njih pastirji in najemniki so skoro vsi kristjani-domačini. Njih otroci morajo za njimi na posestva. In ker starši nimajo niti časa niti pravega razumevanja, da bi otroke učili, doraščajo ti popolnoma nevedni, podobno ovcam, ki jih pasejo. Pač so bili krščeni; toda milost sv. krsta se ne more dalje razvijati, ako ti otroci niso nič poučevani v krščanskem nauku. Kadar bodo dorastli, bodo brez dvoma izgubljeni. Duhovnik jih vsled pomanjkanja časa ne more dostikrat obiskati. Jaz sam poučujem v neki državni šoli, da si s tem nekaj zaslužim za naš misijon. Le eno nam preostaja: da te otroke sprejmemo v misijon, jih poučujemo, jih po krščansko vzgojimo in jih tako obvarujemo vsakovrstnih nevarnosti.

Vse to pa mnogo stane. Stariši nam morejo le malo pomagati; kajti njih zaslužek je zelo majhen. Nasprotno: misijonar mora često skrbeti za vso družino. Naj bi zato pomagali naši ljubi bralci, da rešimo te zapuščene otroke. Hvaležni smo za najmanjši dar. Vsak dan bodo kristjani molili za svoje dobrotnike pri sv. maši v trenutku, ko bo naš Zveličar stopal na altar.

Teško delo.

Pismo P. Frank-a iz Kongregacije sv. Duha, 13. marca iz Tanga v Vzh. Afriki.

Če bo šlo vse po sreči, bodo prostori za sestre do Vel. noči gotovi. Že naprej se veselim dneva, ko se bodo sestre naselile v misijonu Tanga.

Do tačas imam vse polno težavnega dela. Vsa dela moram izvrševati s pomočjo zamorcev: zidarska, mizarska in pleskarska. Ne morem popisati, koliko potrpežljivosti je pri tem treba. Tudi stroški za dobavo materjala so veliki. Pločevinasta streha na poslopjih je že stara in bi se morala prepleskati; kajti že trideset let se je ni nihče dotaknil; pločevina postaja rijasta in je v nevarnosti, da

se skvari. Toda, kje naj vzamen denar? Za novo cerkev sem mogel dosedaj zbrati le 20 tisoč Din. Toda sedaj je blagajna prazna. Na vsa pisma, ki sem jih pisal v svojo domovino in v Ameriko, nisem do danes dobil še nobenega odgovora. Tako se mi ne vidi prihodnost v kaj rožnatih barvah; treba je res velikega zaupanja na Boga, da človek ne omahne. Samih skrbi ne morem spati ponoči, in vendar bi počitka tako potreboval, da bi drugi dan svoj križ lažje nosil. K temu se pridruži včasih grozna vročina z mrzličnim ozračjem.

Tudi dušnopastirsko in misijonsko delo je tu zelo otežkočeno. Kristjani bivajo pomešani med mohamedani, ki jih versko zelo zalezujejo, tako da se jim je težko ustavljati. Moram vedno na novo vlivati poguma in jih tolažiti; tiste, ki so odpadli, moram vabiti nazaj, omahljivce pa podpirati. Odkar je tu še en pater, grem jaz vsako nedeljo na neko oddaljeno postajo. Že več dni poprej pošljem katehista tja, da mi kristjane pripravi, da se zbero k sv. maši in zakramentom. Skušnja me uči, da je tako najbolje: vedno jih pride mnogo več, ko kadar katehista ne pošljem. Tako je bilo zadnjo nedeljo na neki pristavi tam izmed 115 kristjanov 105 pri sv. maši, 55 pa pri sv. zakramentih. Na drugi pristavi je izmed 93 kristjanov prejel sv. zakramente 74. Navadno moram spati na trdi postelji v kaki koči, hrano pa moram imeti seboj. Toda če je tisti prostor drugi dan primeren za Boga, moram tudi jaz njegov služabnik biti z njim zadovoljen.

Tudi v mestni ječi imam vsaki dan dela dovolj. Po- učujem na smrt obsojene, da jih krstim, predno so umorjeni. Zadnje tri mesece sem tri krstil na ta način, zdaj pa dva pripravljam na smrt. Moral bi imeti deset katehistov v pomoč, imam pa le štiri. Dva od teh imata 240 Din mesečno, druga dva le 120. O ko bi mi Vi mogli kaj pomagati? Ne vem, kje bo živež za vsaki dan, in vendar je dela na vseh straneh čez glavo.

Pisal sem Vam že, da bom na božični dan sv. mašo opravil samo v namen Družbe sv. Petra Klaverja. Res sem jo, in sicer o polnoči ob azistenci dijakona in subdijakona. Mislil sem, da bom maševal na prostem, pa je pihala taka burja, da to ni bilo mogoče. Pa tudi tako je bilo lepo. Mnogo kristjanov je prejelo novorojeno Dete v svoje srce. Podnevi sem spovedoval od pol devetih do tričetrt na dvanajst in sem se le malo zamudil z jedjo.

Božič je v teh krajih navadno zelo vroč; zato je tako spovedovanje ob vročini in sopari prava muka za spovednika. Toda, bodi vse darovano v večjo čast božjo in v blagor duš!

Peter Klaver Minazi.

Piše misijonar Belih Očetov, na Tanganjiki.

Z veseljem poročam o bogatem ribolovu, ki smo ga imeli v misijonu sv. Petra in Pavla 28. avgusta. Ta dan je bilo krščenih 145 odraslih, potem ko so štiri leta bili katehumeni. Med temi je bilo 85 poročenih, od teh pa 40 ki so imeli že vnuke. Vzprejemni izpiti so bili dan pred Vnebohodom. Nekaj je bilo zavrženih, ki so se potem žalostni vrnili v svoje vasi z upanjem, da jim bo pri prihodnji skušnji bolje šlo.

Podučeval sem že en dan kandidate, kar zagledam prijatelja Minazi-ja, hromega moža pri dvajsetih letih, kako se počasi in s trudom bliža misijonu. Stanuje štiri km od postaje in je že štiri leta katehumen. Učil se je s starci in starkami, ki jih je poučevala sestra Roza v njegovi vasi vsak teden. Ves hrom je bil in se ni mogel premikati le z levo roko; zato dotlej ni mogel zapustiti svoje domače vasi. Silno ga je utrudila pot po griču navzgor proti misijonski postaji. Ob solnčnem vzhodu je bil šel od doma in došel šele ob treh popoldne, tako da je bil devet ur na potu.

„Oče!“ mi je rekel težko hropeč, „name si pozabil. Prišel sem k izkušnji in se ne mislim vrniti v vas, ker bi ne zmoget nikdar več tako težavne poti. Kak klanec! Izprašaj me sedaj in sestra Roza naj pove, če sem v štirih letih svojega katehumenata kedaj izostal od poduka.“

Zagotavljam Vas, da me je genila njegova živa vera in njegov pogum. Vendar se nisem mogel pečati z ubožcem, ker sem moral svoje katehumene štirikrat na dan zbirati okrog sebe. Odsloviti ga pa kar tako tudi nisem mogel. Zato sem mu rekel: „Prijatelj Minazi, pogledaj koliko imam opraviti s poukom tehle ljudi. Potrpi še dva tedna, to je do konca tega meseca. Ko bodo tile krščeni, bom poslal ljudi z nosilnico do tebe in te posebej pripravljaj na sv. krst, tako da boš čisto posebej krščen. Do večera se odpočij; zvečer pa te bom ukazal zanesti domov.“

„Dobro, oče! Jaz te razumem. Le to bi rad bil prepričan, ali bo res tako, kot praviš.“

„Toda, prijatelj, ako jaz rečem in obljubim!“

Bil je zadovoljen in spil vodo, ki mu jo je neka katehumenka prinesla v meloni. Potem se je še nekoliko umil; ker prah in blato sta se ga držala po vsem telesu. Po večerni molitvi pa sta ga dva močna moža zanesla v nosilnici v njegovo domačo vas.

Takoj po krstu svojih katehumenov sem poslal po Minazija. Nastanili smo ga pri gojencih kleriške šole, kjer so mu ves čas z ljubeznijo stregli. Da bi ga dobro pripravil na sv. krst, sem ga dnevno po štiri ure poučeval. Opazil

Poučevanje Petra Klaverja Minazija.

sem, kako se je bil ubožec res mnogo naučil v šoli sestre Roze in kako je hrepenel po sv. krstu. Vsak večer je prepeval svete pesmi, ki jih v misijonu navadno skupno pojemo. Znal je na pamet célo mašo Dumantovo in več himen in spevov v čast sv. Rešnjemu Telesu. Vse to se je naučil od kristjanov svoje domače vasi.

Hotel sem ga krstiti na dan sv. Petra Klaverja in sem ga zato nekoč vprašal: „Dragi Minazi, katero ime bi rad dobil pri sv. krstu?“

„Oče“, je rekel pogumno, „rad bi bil Peter.“

„Dobro. Jaz bom dostavil še ime Klaver, tako da ti bo Peter Klaver ime. Krščen boš na dan tega velikega apostola zamorcev.“

V petek, devetega septembra, na god tega velikega svetnika sem krstil svojega hromega prijatelja. Pobožnost in sreča mu je sijala z obličja. Drugo jutro sem ga obhajal in sem ga moral potem odpraviti iz cerkve, ker sicer bi ne bi do večera končal svojih zahvaljenih molitev. Potem me je prosil, naj ga še par dni pustim v misijonu, da bo mogel hoditi k sv. maši in sv. obhajilu.

„Peter Klaver, ostal boš do pondeljka in boš mogel še dvakrat biti pri sv. maši in sv. obhajilu,“ sem mu rekel. Moj neofit ni zahteval več. Po večkrat na dan je lezel tiste dni v cerkev in premolil pred tabernakljem ali pred soho Lurške Gospe po cele ure. Zvečer pa je pel himne in cerkvene pesmi.

Dragi bralci! Jaz sem v teh dvajsetih letih, kar sem v Tanganjiki, podelil mnogo krstov; nikdar me pa ni noben novokrščenec tako ganil, kakor ta Peter Klaver. Med tem ko sem ga krstil in obhajal sem pač občutil nekaj takega kot je moral občutiti naš božji Učenik ko je po Galileji hodeč ozdravljaj bolnike.

Ko sem Petru Klaverju obesil rožni venec novokrščenecv okrog vratu — poslala ga je Klaverjeva družba — sem mu rekel: „Kolikorkrat boš molil rožni venec, boš obudil poseben namen za dobrotnike in prijatelje našega misijona; od njih imaš ta molek.“ Lahko Vas zagotovim, dragi bralci, da je Peter Klaver zmolil za Vas več nego en sam rožni venec.

Katekizem za zamorčke.

Da morejo spoznati verske resnice in potem krščeni biti, je treba zamorskim otrokom, ko hodijo še v šolo, kakor tudi odraslim paganom, da imajo pri rokah katekizem v domačem jeziku in se ga na pamet naučijo. Kako so zato veseli misijonarji in njih učenci, da jim Družba sv. Petra Klaverja take knjige s pomočjo blagih dobrotnikov zastonj tiska in domačinom v Afriko pošilja; ali da vsaj stroške za to prevzame. V dokaz evo sledeče vrstice, ki jih je prejela Klaverjeva družba.

Msgr. de Eleene, apostolski vikar v Leopoldi, piše: „Zlasti se Vam zahvaljujem, da ste prevzeli stroške za natis katekizmov. Pisani so v jeziku Lingala, ki ga tu v Leopoldi in Kinghasi ponajveč govore in ki so ga v ve-

likih centrih poenostavili z ozirom na potrebe ljudstva. Ta mala knjižica nam je v veliko pomoč in je razširjena tudi po drugih manj važnih središčih, kjer govore to narčeje.“

P. Kraft, misijonar v Nigeriji piše: „Za Vaše potrebe bodo molili tisoči otrôk, ki bodo imeli v rokah katekizem, ki ga je Vaša družba oskrbela za Južno Nigerijo. Teh otrok je cela legija, ker že samo v postaji P. Biechy-ja in v oni, ki sem jo nedavno sam otvoril, štejemo 13 tisoč kristjanov in 22 tisoč katehumenov. Vsem bo služila ta knjiga in bodo zato vsi za Vašo družbo molili, ki jim je s pomočjo dobrotnikov pripomogla do katekizma v domačem jeziku.“

Kdor želi preskrbeti zamorcu tak katekizem, naj pošlje 25 Din, ali pa pristopi k „Zvezi afriškega tiska“, ki zbira zneske, da jih pošlje misijonarjem za nabavo potrebnih knjig v jeziku domačinov. Letni znesek znaša tudi 25 Din, torej ravno za en afr. katekizem. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Klobuk — za stradajoče.

Pride priprost mlad mož protestantske vere v pisarno Družbe sv. Petra Klaverja in daruje 10 frankov za stradajoče v Abesiniji. Prizna, da si je hotel kupiti nov klobuk, a ko je bral o stradajočih, se je premislil. Bolje je, da ostane pri starem klobuku in da zato nasiti črnega sobrata za 10 frankov. Glejte lepi zgled ljubezni do bližnjega in krščanske požrtvovalnosti.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Mar. Ter. Ledóchowske.

„Ko sem letošnjo zimo bil močno bolan na ledvicah in bi bil moral biti že četrtrič operiran, sem se v svoji stiski obrnil na blagopokojno grofico M. Terezijo Ledóchowsko in obljubil 400 Din za misijone in da stvar objavim. Čudodelno se mi je obrnilo na bolje, tako da operacije ni bilo treba. Pošiljam 400 Din za misijone.“

F. K.

„Na priprošnjo blage pokojnice grofice Marije Terezije Ledóchowske sem dobil pomoč v neki važni kupčijski zadevi. Obljubil sem, da objavim in nabavim mašno knjigo in kánonske table za Afriko. Pokojni grofici tisočera zahvala!“

Š. v R.

„Potem ko sem začela nositi svetinjo blagopokojne grofice M. Ter. Ledóchowske je naenkrat prenehala huda ušesna bolezen in so bolečine hipoma pojenjale.“ N. N.

„Iskrena zahvala Mar. Ter. Ledóchowski za prejete milosti. Sledi 8.000— Din za najpotrebnejše misijone in za sv. maše.“ E. D. Celje.

„V čast Mar. Ter. Ledóchowski 10 Din kot zahvala in 10 Din kot prošnja.“ R. G. Ljubljana.

„Moja hči in njen mož sta bila po zelo težkih okoliščinah prisiljena, da prodasta svoje posestvo. Navzlic prizadevanju se vse leto ni dobil kupec. Po mnogih molitvah smo prišli na misel, da se obrnemo na blagopokojno grofico Ledóchowsko in začeli smo opravljati devetdnevnic. Sedmi dan devetdnevnic se je zgledil bogat trgovec, si vse ogledal in že po dveh urah izjavil, da je pripravljen posestvo kupiti. V par dneh je bila pogodba sklenjena, kupnina plačana in tako je bila preprečena javna sodnijska dražba, ki je že pretila. Zadeva ni mogla biti hitreje uslišana kot je bila.“ M. B.

„Zahvaljujem se blagopokojni Mar. Ter. Ledóchowski za zadobljeno zdravje in pošiljam njej v čast mal dar (Din 170:—). Priporočam se ji še nadalje.“ T. Č.

„Zahvaljujem se grofici Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošiljam Din 30:—.“ F. P. Brežice.

Opomba uredništva: V polnem soglasju z odloki Urbana VIII. izjavljamo, da vsako posamezno in vse skupaj, kar je zgoraj rečeno o „čudežnem“ in podobnem, podvržemo brez pridržka razsodbi sv. Cerkve. Oznake kakor „blažen“ in „svet“, v kolikor se nanašajo na umrle, o katerih čednostnem življenju sv. Cerkev še ni razsodila, nimajo namena, da bi na kak način preHITEVALE razsodbo apostolske stolice.

Mariji Tereziji se priporočajo: N. N. Postojna, v neki važni zadevi in obljublja poslati 50 lir, če bo ulišana. — Neka mati svojega sina. — F. P. Brežice, se priporoča v neki važni zadevi. — St. K. Karčevina, v neki važni zadevi in pristopi k Družbi kot dosmrtna podpornica. — J. P. Ljubljana, se priporoča služabnici božji v težki očesni bolezni ter obljublja javno zahvalo in dar, če bo ulišana.

Poročila propagande.

P. Edgard Maranta, iz kapucinskega reda, je bil imenovan za apostolskega vikarja v Dar-es-Salaam, mesto Msgr. Zelgerja.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z nataušnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani.

Odgovorni urednik: prof. Watzl.

Za tiskarno „Tiskovnega društva“ v Kranju: Jos. Linhart.

Kaj je Družba sv. Petra Klaverja?

Pomožna družba v podporo zamorskih misijonarjev in za rešitev sužnjev.

Kako podpira Družba sv. Petra Klaverja misijone? S tem, da ustno in po svojih spisih ljudstvo seznanja z misijoni ter s tem vnema katoličane za molitev in miloščino za misijone.

Kako se moremo udeležiti blagonosnega delovanja Klaverjeve družbe? S tem, da postanemo njeni udje,

1. kot „udeleženci“ (letni prispevek 3 Din);

2. kot podporniki ozir. podpornice (letni prispevek 5 Din, za duhovnike 10 Din);

3. kot zunanji udje s tem, da se, kolikor nam dopuščajo stanovske dolžnosti, udeležujemo delovanja notranjih udov (sodalik);

4. notranji udje, sodalke ali takoiimenovane „Pomožne misijonarke za Afriko“ s tem, da posvetijo vse svoje dušne in telesne moči za vedno Družbi sv. Petra Klaverja ter v njenih hišah žive življenje molitve in dela za afriške misijone.

Natančnejša pojasnila v tem oziru daje Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Zahvale z darovi.

V čast presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu Pad., sv. Mali Tereziki, služabnici božji Mar. Ter. Ledóchowski in drugim patronom: J. G., Din 100 (in se še priporoča). — M. V., Zalog, Din 100. — N. N. Celje, za botrinski dar „Francišek“ Din 100. — T. S., Vrbje, botrinski dar „Jožef“.

Priporočila v molitev.

Poljče, — Šmarje — Kladje — Sevnica — Raka — Stertenica — Brežice — Zagreb — Sv. Marjeta — Rimske toplice — Postojna — Celje — Sp. Sečova — Črna pri Prevaljah — Griže — Prevalje — Naklo — Tržič — Čermožišče.

T. B., Sebregle, se priporoča presv. Srcu Jezusovemu in prebl. Devici Mariji za rešitev neke važne zadeve in pošilja mal dar. — J. T., Črešnje, se priporoča presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Mali Tereziki in gr. Mar. Ter. Ledóchowski za zdravje.

R. I. P.

Spomin za umrle.

Preč. g. Čargo, Savogna nad Sočo. — Mar. Regove, Jesenice. — Katar Mlekuž, Leskovec (velika dobrotnica afriških misijonov). — Anton Kjuder.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja:

9. septembra, na praznik sv. Petra Klaverja, našega patrona,

21. septembra, na praznik sv. apostola Matevža,

24. septembra, na praznik Marije, Rešiteljice ujetnikov.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjarje sv. vere in po namemu sv. očeta.

Klaverjev misijonski koledar 1931

je že izšel!

Kot prilogo ima lepo barvano sliko „Dobri Pastir“. Prinaša zanimive pripovedke iz črnega dela sveta: „Kristus Kralj v Afriki“ nam živo orisuje zmago sv. Križa v temnem delu sveta. V članku „Misijonska sestra in Mohamedovi učenci“ najdemo neustrašeno junaštvo misijonske sestre v boju z Islamom. Povest „Pogovor med ščurkom in podgano“ pa nam v humoristični obliki kaže naporno in požrtvovalno življenje misijonarja. Koledar krasi mnogo slik. Cena 5 Din. Kdor naroči 10 koledarjev skupaj, dobi enega navrh.

Vse naše sotrudnike iskreno prosimo, da nam tudi letos pomagata pri razpečavi koledarjev. Naročajte jih, priporočajte jih drugim. Saj je vse za misijone in ves trud pri tem Vam bo ljubi Bog obilo povrnil!

Naslov naročbe glejte na drugi strani ovoja!

Kako obhajajmo god sv. Petra Klaverja.

(Praznik 9. septembra.)

Prisrčno vabimo vse naše ljube naročnike in prijatelje misijonov, da se združijo z nami v molitvi na praznik velikega apostola, ki je z lastno roko krstil nad 300.000 zamorcev. Kdor more, naj opravi pred praznikom devetdnevno ali vsaj tridnevno. Litanijske v čast sv. Petra Klaverja se dobe pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani za ceno 50 par kos. Če je mogoče, prejmite zadnje tri dni misijonsko sv. obhajilo. Tako napravite sv. Petru Klaverju še posebno veselje. Saj je bil tako goreč častilec sv. Rešnjega Telesa in vselej na dan pred kakim Marijinim praznikom je hitel z zvončkom v roki po kartagenskih ulicah in klical svoje uboge zamorske sužnje k sv. spovedi. — Združimo se torej duhovno pri sv. obhajilu in poživimo našo misijonsko ljubezen!

Življenje sv. Petra Klaverja

Cena Din 1.50 (brez poštnine).